

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นต้นไปจะมีการปรับเปลี่ยนแปลงแนวคิด ทิศทางและกระบวนการพัฒนาใหม่จากเดิมที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา จะเปลี่ยนเป็นเน้น “คนเป็นศูนย์กลาง” เพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง คนเป็นผู้กำหนดทิศทางการพัฒนา และคนเป็นผู้ได้รับประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจจะเป็นเพียงเครื่องมืออย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีเท่านั้น การพัฒนาเศรษฐกิจ จึงไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาอีกต่อไป (สมาคมอนามัยแห่งประเทศไทย, 2540)

การพัฒนาประเทศ โดยเน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาจากเดิม เป็น “การพัฒนาแบบองค์รวมหรือบูรณาการ” คือการพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ **การพัฒนาศักยภาพของคน** ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กับ **การพัฒนาสภาพแวดล้อมต่างๆ** ที่อยู่รอบตัวคน ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเอื้อต่อการพัฒนาคน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนในระยะยาว (สำนักนโยบายและแผน สาธารณสุข, 2539)

การพัฒนาสุขภาพและพลานามัยของคน เป็นองค์ประกอบและเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาศักยภาพของคนทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาด้านสาธารณสุขมีส่วนสำคัญอย่างต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขแท้จริง (คณะกรรมการวางแผนพัฒนาคนและสังคม, 2540) การพัฒนาสาธารณสุขเพื่อสนองต่อเป้าหมาย การพัฒนาเพื่อเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) จึงเน้นความสำคัญของการพัฒนาแบบองค์รวม ใน 2 ลักษณะ คือ **เน้นการพัฒนาด้านสาธารณสุข**ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

ค่านิยม พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของปัญหาสุขภาพและระบบสาธารณสุข และ **เน้นการพัฒนาศักยภาพของคน** ด้านสุขภาพอนามัยในการเสริมสร้างให้มีความรู้ด้านส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัวสำหรับโรคง่าย ๆ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อม ทั้งระบบบริการสาธารณสุข ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการมีสุขภาพและพละนาามัยที่ดี (สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข, 2539)

กระทรวงสาธารณสุข มีบทบาทหน้าที่ในการผลิตกำลังคนด้านสุขภาพอนามัยและ รับผิดชอบดูแลทั้งสถานบริการสุขภาพและสถานศึกษาไปพร้อมกัน ดังนั้น สถาบันการศึกษาและระบบบริการสาธารณสุขจึงมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกัน (สถาบันพระบรมราชชนก, 2540) วิทยาลัยการสาธารณสุข สิรินครจังหวัดขอนแก่น เป็นสถาบันการศึกษาสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2506 หลักสูตรเริ่มแรก เรียกว่า หลักสูตรพนักงานอนามัย ต่อมาเปลี่ยนเป็นหลักสูตรเจ้าหน้าที่สาธารณสุข, หลักสูตรเจ้าพนักงาน สาธารณสุข, หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ และได้เปลี่ยนเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) เมื่อปี พ.ศ. 2538 ตามลำดับ นับถึงปัจจุบันได้ 35 ปี วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น ได้ผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุข 4 หลักสูตร และจัดหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง 1 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (ทันตสาธารณสุข) หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (เทคนิคเภสัชกรรม) หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (กู้ชีพ) และหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) (วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น, 2540) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) เป็นหลักสูตร ที่ผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขที่ให้บริการสาธารณสุขในชุมชน ซึ่งมีบทบาทโดยตรงต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะในชุมชนระดับต่าง ดังนั้นถ้าบุคลากรเหล่านี้มีคุณภาพ ก็หมายถึงภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนจะอยู่ในภาวะที่ผิดปกติหรือมีคุณภาพลงด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการผลิตที่ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจและจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ความสำคัญในการผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขชุมชนที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาสาธารณสุขและพัฒนาประเทศชาติ (กระทรวงสาธารณสุข, 2538)

การฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 เป็นหน้าที่รับผิดชอบของหมวดวิชารักษายาบาล ภาควิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นภาควิชาที่รับผิดชอบดูแลการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) โดยตรง

การฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 เป็นการจัดการศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ชั้นปีที่ 1 ระยะเวลา 5 เดือน เป็นการฝึกปฏิบัติตามโรงพยาบาลชุมชนต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชนที่ได้รับการพิจารณาจากภาควิชาสาธารณสุขชุมชน ของวิทยาลัยการสาธารณสุข สิรินครจังหวัดขอนแก่น ว่าเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติภาคสนาม 1 ที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาในการฝึกปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลเพื่อนำความรู้ ด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้นไปให้กับผู้ป่วย ภายใต้การดูแลและควบคุมการฝึกปฏิบัติงานโดยอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงพยาบาลชุมชนนั้น การฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 อาจารย์ที่เลี้ยงและ ผู้ดูแล ควบคุม กำกับ กิจกรรมทั้ง 3 ด้านที่นักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติที่โรงพยาบาลชุมชน ซึ่งได้แก่ ทักษะการพยาบาลพื้นฐาน พฤติกรรมการปฏิบัติงาน พฤติกรรมการปฏิบัติตน โดยมีการกำหนดขอบเขตเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ เช่น ความรู้ เจตคติ ทักษะในการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ และการฟื้นฟูสุขภาพ ผู้ป่วย ตามขอบเขตหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้ ตลอดระยะเวลา 5 เดือน (วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น, 2538)

จากการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 และเริ่มใช้หลักสูตรนี้ ในปีการศึกษา 2538 โดยโครงสร้างของหลักสูตรได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขชุมชน มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และคุณธรรมจริยธรรม ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพด้านสาธารณสุข สามารถ แก้ไขปัญหาสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนพัฒนาการสาธารณสุขในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษา สภาพการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) และจากการศึกษาเอกสาร รายงาน และการวิจัยต่างๆ ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใด ศึกษาสภาพการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุข ศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น ในฐานะผู้วิจัยเป็น หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษาพยาบาล รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติงาน ภาคสนาม 1 เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น วิชาการพยาบาลและวิชา ปฐมพยาบาล เป็นอาจารย์นิเทศ ทำหน้าที่นิเทศและติดตามผลการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ที่โรงพยาบาลชุมชนต่างๆ ในจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดใกล้เคียง ที่เป็นสถานฝึกปฏิบัติงาน ภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัด

การเรียนการสอนวิชาการปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.2.1 ศึกษาสภาพการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ด้านทักษะการพยาบาลพื้นฐาน ด้านพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน และด้านพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน

1.2.2 ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการปรับปรุง การฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น โดย สอดถามข้อมูลจากอาจารย์พี่เลี้ยงจากโรงพยาบาลชุมชน ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา มหาสารคาม หนองบัวลำภู และอุดรธานี จำนวน 42 แห่ง

1.3.2 การศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการปรับปรุงการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) ใน 3 ด้านดังนี้ คือ ด้านทักษะการพยาบาลพื้นฐาน ด้านพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน และด้านพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน

1.3.3 การศึกษาเอกสารประกอบการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) 3 รุ่น คือ รุ่นที่ 65, 66 และ 67 ปีการศึกษา 2538, 2539 และ 2540

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะซึ่งเป็นความหมายของศัพท์บางคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1.4.1 การฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 หมายถึง การฝึกทักษะเทคนิคการพยาบาล การปฐมพยาบาล การรักษาพยาบาลเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการศึกษาผู้ป่วย เฉพาะราย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ทักษะการพยาบาลพื้นฐาน พฤติกรรมการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน

1) ทักษะการพยาบาลพื้นฐาน หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับทักษะ เทคนิคการพยาบาล การปฐมพยาบาล การทำคลอด นักศึกษาจะต้องฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญจึงขอทำการประเมินผลกับอาจารย์ที่เลี้ยงจนถูกต้องทุกทักษะ ในกรณีที่ไม่มีกิจกรรมนั้นๆ ในสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน อาจารย์ที่เลี้ยงจะต้องประเมินผลโดยการสาธิต มีการประเมินผลเป็นการตรวจสอบรายการมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2) พฤติกรรมการปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานของนักศึกษา ที่แผนกผู้ป่วยที่ห้องตรวจโรค ห้องปฐมพยาบาล ห้องส่งเสริมสุขภาพ ห้องปฏิบัติการ ห้องทันตกรรม ห้องคลอด และห้องยา มีการประเมินผลเป็นแบบตรวจสอบรายการมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3) พฤติกรรมการปฏิบัติตน หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติตนของนักศึกษาในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ การพัฒนาตนเอง และบุคลิกภาพทั่วไป ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 การประเมินผลเป็นแบบตรวจสอบรายการมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

1.4.2 อาจารย์ที่เลี้ยง หมายถึง แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ หรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการสอน ควบคุม การฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 เป็นผู้ประเมินผลนักศึกษา ในด้านทักษะการพยาบาลพื้นฐาน พฤติกรรมการปฏิบัติงาน พฤติกรรมการปฏิบัติตน และให้คำปรึกษาทั้งในด้านการปฏิบัติงานและปัญหาส่วนตัว เป็นผู้ประสานงานระหว่างนักศึกษา โรงพยาบาลชุมชน และวิทยาลัยการสาธารณสุขสุรินทร์ มีประสบการณ์การเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงไม่น้อยกว่า 3 ปี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่เลี้ยงหลัก หมายถึง แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล ให้เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง และผ่านการอบรมเป็นอาจารย์ที่เลี้ยง จากวิทยาลัยการสาธารณสุขสุรินทร์จังหวัดขอนแก่น

2) อาจารย์ที่เลี้ยงรอง หมายถึง แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ทันตแพทย์ เภสัชกรและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล ให้มีส่วนในการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงของนักศึกษา โดยผ่านการประชุมชี้แจงเรื่องการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 และการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงจากอาจารย์ที่เลี้ยงหลัก

1.4.3 อาจารย์นิเทศ หมายถึง อาจารย์พยาบาลที่วิทยาลัยการสาธารณสุขสุรินทร์จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับมอบหมายจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสุรินทร์จังหวัดขอนแก่น ให้นิเทศงาน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) ระหว่างฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1

1.4.4 การนิเทศ หมายถึง กระบวนการติดตาม ช่วยเหลือชี้แนะแนวทาง และกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.5 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ หมายถึง นักศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานของสาขาวิชาชีพสาธารณสุข ที่วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ที่มุ่งให้ความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านรักษาพยาบาล และการสาธารณสุข ต่อการนำไปประกอบวิชาชีพทางด้านสาธารณสุข ให้สอดคล้องกับการพัฒนาของชาติ ซึ่งมีทั้งหมด 4 หลักสูตร ได้แก่ สาธารณสุขชุมชน ทันตสาธารณสุข เทคนิคเภสัชกรรม และกู้ชีพ

1.4.6 นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) ชั้นปีที่ 1 รุ่นที่ 65, 66, และ 67 ปีการศึกษา 2538, 2539, 2540 จะเป็นผู้สำเร็จจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรปฏิบัติงานที่สถานีนอนมัย ในตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 2

1.4.7 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น รุ่นที่ 65, 66 และ 67 ปีการศึกษา 2538, 2539 และ 2540

1.4.8 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร หมายถึง วิทยาลัยการสาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ในปี พ.ศ. 2537 ทำหน้าที่หลักคือ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุข หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ ปัจจุบัน มีวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร 6 แห่ง ตั้งอยู่ในจังหวัด ชลบุรี ขอนแก่น ยะลา พิษณุโลก ตรัง และอุบลราชธานี

1.4.9 วิทยาลัยการสาธารณสุขฯ หมายถึง วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น มีหน้าที่หลัก คือ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์

1.4.10 โรงพยาบาลชุมชน หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ป่วย รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ในพื้นที่ 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา มหาสารคาม นongบัวลำภู และ อุดรธานี

1.4.11 การตรวจเยี่ยมทางการพยาบาล (Nursing Round) เป็นกิจกรรมนิเทศประจำวันเพื่อควบคุมให้การฝึกปฏิบัติการพยาบาลมีคุณภาพ

1.4.12 การประชุมปรึกษาทางการพยาบาล (Nursing Conference) เป็นกิจกรรมที่จำเป็นและสำคัญต่อการฝึกปฏิบัติการพยาบาล เพื่อฝึกให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการดูแลผู้ป่วยในแต่ละรายที่ได้รับมอบหมาย โดยการใช้เทคนิคการประชุมร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อวางแผนแก้ปัญหา ซึ่งเป็นประสบการณ์การฝึกคลินิกและสร้างบรรยากาศในการทำงานร่วมกัน

1.4.13 การประชุมก่อนและหลังปฏิบัติการพยาบาล (Pre-Post Conference) หมายถึง กิจกรรมการประชุมปรึกษาทางการพยาบาลก่อนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อทบทวนแผนการที่วางไว้ และหลังปฏิบัติกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับมอบหมายเพื่อประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานในแต่ละวัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบสภาพการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น

1.5.2 ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางเพื่อปรับปรุงในการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น

1.5.3 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1 เพื่อลดปัญหาในวิชาการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 1